

متن پرسش

سلام علیکم: فرمودید: «آن یکی جودش گدا آرد پدید/ آن یکی بخشد گدایان را مزید» آیا این قاعده در مورد موجودات مجرد هم صادق است یا آنها مستقیماً جلوات اسما الهی بوده و آنگونه نیست که مانند عالم ماده قابلیت لازم باشد تا قوای الهی در آن ظهور کند؟ ماده اولی که قابلیت صرف است برای پذیرش صور افاضه شده از عالم معنا آیا خود آن هم جلوه ای از اسما الهی است چگونه باید اندیشید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تا وجوه امکانی موجود ممکن الوجود در میان نباشد، ظرفیت تجلیات اسمای الهی فراهم نمی‌شود و از این جهت، ماده و مجرد فرقی ندارند. موفق باشید